EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 30.10.2014
COM(2014) 676 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Allmän bedömning av de ekonomiska effekterna av de krav på offentliggörande av information per land som anges i artikel 89 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

Allmän bedömning av de ekonomiska effekterna av de krav på offentliggörande av information per land som anges i artikel 89 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013

I. Inledning

Genom artikel 89 i direktiv 2013/36/EU[1] (nedan kallat *kapitalkravsdirektivet*) införs en ny landsspecifik, offentlig rapporteringsskyldighet (nedan kallad *rapportering per land*) för banker och värdepappersföretag (nedan kallade *institut*). Instituten ska varje år rapportera, för varje land där de är etablerade, uppgifter om a) deras namn, verksamhet, geografiska område, b) omsättning, c) antal anställda, d) resultat före skatt, e) skatt på resultatet och f) mottagna statliga subventioner.

Instituten är skyldiga att lämna uppgifterna enligt a, b och c från och med den 1 juli 2014. För uppgifterna enligt d, e och f planeras en särskild ordning. I en inledande fas behövde endast 14 av de viktigaste europeiska instituten[2] (nedan kallade *globala systemviktiga institut inom EU*) rapportera dessa uppgifter på konfidentiell basis till kommissionen. Tidsfristen för denna inledande konfidentiella rapportering var den 1 juli 2014 och har iakttagits av alla 14 globala systemviktiga institut inom EU. I nästa fas, det vill säga från och med den 1 januari 2015, är alla institut som omfattas av artikel 89 (nedan kallade *rapporterande institut*) skyldiga att offentliggöra all information som anges i artikel 89, om inte kommissionen beslutar att ge uppskov med rapporteringsskyldigheten.

Enligt artikel 89 ska kommissionen senast den 31 december 2014 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om potentiella negativa ekonomiska effekter av offentliggörandet av den landsspecifika informationen. Kommissionen ska, efter samråd med EBA, Eiopa och Esma, beroende på vad som är lämpligt, göra en allmän bedömning av sådana effekter, inklusive påverkan på konkurrenskraften, investeringar, kreditmöjligheter och det finansiella systemets stabilitet. Enligt artikel 89 ska kommissionen, om större negativa effekter påvisas, överväga att föreslå ändringar i rapporteringsskyldigheten och får kommissionen besluta att ge uppskov med denna skyldighet.

Huvudsyftet med den här rapporten är alltså att tillhandahålla kommissionens bedömning av om rapporteringen per land leder till större negativa ekonomiska effekter.

Kommissionen tilldelade genom ett öppet anbudsförfarande[3] en extern uppdragstagare en studie av potentiella positiva och negativa effekter av rapporteringen per land. Den externa

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG. EUT L 176, 27.6.2013, s. 338.

[2] De så kallade globala systemviktiga institut som godkänts inom unionen har fastställts internationellt; se *Update of group of global systemically important banks* av rådet för finansiell stabilitet, den 1 november 2012: http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_121031ac.pdf.

[3] Anbudsref. MARKT/2013/205/F.

uppdragstagarens studie inkluderade en enkätundersökning bland de berörda parterna[4] och en ekonometrisk analys[5]. Kommissionen samrådde med EBA, Eiopa och Esma. Den samrådde också direkt med berörda parter, bland annat med de 14 globala systemviktiga instituten inom EU[6] och flera organisationer i det civila samhället som berörs av frågan. Den anordnade ett offentligt samråd[7] och ett uppsökande evenemang[8]. Alla berörda parter gavs därmed goda möjligheter att lämna sina synpunkter. På denna grundval gjorde kommissionen sin bedömning av potentiella ekonomiska effekter av rapporteringen per land.

II. Bakgrund

I skäl 52 i kapitalkravsdirektivet förklaras att ”[ö]kad insyn i institutens verksamhet, särskilt i fråga om gjorda vinster, skatter och andra avgifter som erlagts eller stöd som erhållits, är av största vikt för att unionsmedborgarna ska återfå förtroendet för finanssektorn. Obligatorisk rapportering på det området kan därför ses som en viktig del av institutens sociala ansvar gentemot berörda parter och samhället.” Rapporteringen per land kommer att hjälpa berörda parter att få en bättre förståelse för gruppernas struktur, deras verksamhet och geografiska närvaro. Rapporteringen bör dessutom ge information om huruvida skatt betalas där den faktiska affärsverksamheten äger rum. Offentliggörande av information och öppenhet ses som centrala verktyg som bidrar till att säkerställa att företag på ett effektivt sätt fullgör sina skyldigheter och tar ansvar för de affärsstrategier som de tillämpar.

Den nya rapporteringsskyldigheten måste ses mot bakgrund av den senaste tidens finanskris, där aldrig tidigare skådade nivåer av offentligt stöd var nödvändiga för att återställa den finansiella stabiliteten. Medborgarnas förtroende för finanssektorn påverkades kraftigt. Detta medför ökade krav på bankerna att visa större ansvarstagande och öppenhet i sina kontakter med allmänheten.

Oberoende av den ekonomiska krisen ökar kraven på företagen att ta ansvar för sin inverkan på samhället. De bidrag som företagen lämnar i form av beskattning betraktas alltmer som en del av företagens sociala ansvar. Detta har ökat efterfrågan på större öppenhet i skattefrågor hos stora företag, särskilt om de bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet.

---

[4] Samråd hölls med olika grupper av berörda parter, till exempel organisationer i det civila samhället, regeringar, tillsynsmyndigheter, bankföreningar och branschorganisationer.

[5] Den externa uppdragstagarens studie finns tillgänglig på http://ec.europa.eu/internal_market/company/modern/corporate_governance_in_financial_institutions_en.htm.

[6] En sammanfattning av samrådet med de 14 globala systemviktiga instituten inom EU finns tillgänglig på http://ec.europa.eu/internal_market/company/modern/corporate_governance_in_financial_institutions_en.htm.

[7] Bidragen finns tillgängliga på http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2014/country-by-country-crd4/contributions_en.htm.

[8] Det uppsökande evenemanget anordnades den 2 oktober 2014. Deltagarna företrädde de olika grupperna av berörda parter.

http://ec.europa.eu/internal_market/company/modern/corporate_governance_in_financial_institutions_en.htm#240711.

III. Bedömning av de ekonomiska effekterna av rapporteringen per land

De flesta berörda parter förväntar sig att rapporteringen per land kommer att ha viss positiv inverkan på öppenheten och ansvarstagandet inom den europeiska finanssektorn och på allmänhetens förtroende för denna.[9] Dock anser flera grupper av berörda parter att ytterligare vägledning om det exakta innehållet i de poster som ska rapporteras skulle förbättra öppenheten och samstämmigheten, minska riskerna för att uppgifterna missförstås och begränsa den administrativa bördan.

Nedan granskas de potentiella ekonomiska effekterna av rapporteringen per land, särskilt dess påverkan på konkurrenskraften, investeringar, kreditmöjligheter och det finansiella systemets stabilitet. Resultaten speglar återkopplingen från berörda parter i samband med de undersökningar som gjordes av kommissionen och av den externa uppdragstagaren, det offentliga samrådet, det uppsökande evenemanget samt resultaten från den ekonometriska analysen.

A. Påverkan på konkurrenskraften

De flesta berörda parter anser att de rapporterande institutens konkurrenskraft inte kommer att påverkas negativt.[10] Vissa anser dock att de rapporterande instituten – till följd av att likvärdiga förutsättningar saknas – kommer att missgynnas i förhållande till de institut som inte är bundna av rapportering per land, eftersom de kommer att ställas inför ytterligare administrativa bördor och kostnader, eftersom deras uppgifter kommer att granskas offentligt och eftersom de kommer att vara tvungna att offentliggöra mer specifik företagsinformation än sina icke-rapporterande konkurrenter. Dessa berörda parter, som utgör en minoritet, tror att rapporteringen per land kommer att ha en negativ påverkan på konkurrenskraften, även om de i allmänhet inte förväntar sig att denna negativa påverkan blir kraftig.

Andra förväntar sig att rapporteringen per land kommer att ha en positiv påverkan på de rapporterande institutens konkurrenskraft. De menar att ökad öppenhet och ökat ansvarstagande till följd av rapporteringen per land kommer att uppmuntra de rapporterande instituten att överväga de olika risker som uppstår genom deras interna organisation och verksamhet på ett bättre sätt. En förbättrad öppenhet skulle inte bara visa på möjliga problem, utan även förebygga problemen. Den skulle därmed ha möjlighet att minska riskerna för skandaler som skulle skada institutens anseende och investerarnas och kundernas förtroende, och kan bidra till att återställa allmänhetens förtroende för EU:s sektor för finansiella tjänster. Dessa berörda parter anser också att rapporteringen per land kan locka till sig investerare och kunder som värderar den ökade insynen, vilket i sin tur kan leda till konkurrensfördelar för de rapporterande instituten.

[9] Se sammanfattningen av diskussionerna vid det uppsökande evenemanget, svaren på det offentliga samrådet och den externa uppdragstagarens rapport, s. 87, 91 och 145–147.

[10] Se sammanfattningen av diskussionerna vid det uppsökande evenemanget, svaren på det offentliga samrådet, sammanfattningen av svaren på samrådet med de globala systemviktiga instituten inom EU och den externa uppdragstagarens rapport, s. 139.

Fullgörandekostnaden för rapporteringen per land kommer sannolikt att stå i proportion till storleken på och den multinationella dimensionen i det rapporterande institutets verksamhet. Rapporterande institut, i synnerhet multinationella grupper, har troligtvis redan infört sofistikerade system för datainsamling. Fullgörandekostnaden för rapporteringen per land förväntas inte vara betydande.[11]

Den information som offentliggörs inom ramen för rapporteringen per land tycks inte vara kommersiellt konfidentiell. Den mängd information som offentliggörs är inte tillräcklig för att berörda parter ska få en ingående förståelse av de rapporterande institutens affärsstrategier. Minst tre globala systemviktiga institut inom EU har redan frivilligt offentliggjort uppgifter från rapporteringen per land, till synes utan oro för att avslöja affärshemligheter eller för andra konkurrenseffekter.

Resultaten från den ekonometriska analysen talar för att förbättrad kvalitet på den information som offentliggörs, som är ett grundläggande mål för rapporteringen per land, har samband med en minskad förmåga hos de rapporterande instituten att dölja sina verkliga resultat (resultatutjämning). I studien konstateras att en punkts ökning av graden av öppenhet (i en sammansatt indikator på skalan 0–52) minskar sannolikheten för resultatutjämning med 3,5 % för urvalet banker i studien.[12]

Även om den ekonometriska analysen inte direkt fångar påverkan på konkurrenskraften tyder en litteraturgenomgång på att högre grader av öppenhet kan göra banker mer konkurrenskraftiga (till exempel eftersom det skulle minska problemet med informationsasymmetri, underlätta resursfördelningen och stärka förtroendet). Totalt sett visar studien att rapportering per land sannolikt inte kommer att leda till negativa konkurrenseffekter.

Vissa berörda parter förväntar sig att den nya rapporteringsskyldigheten kommer att påverka bankernas effektiva skattesats. Rapporteringen per land är i sig inte någon skatteåtgärd, utan en åtgärd för öppenhet och företagsansvar. Den kommer inte att ha någon direkt inverkan på skattesatsen för rapporterande institut. En eventuell ökning av effektiv beskattning skulle bara vara en indirekt följd. Det är mycket svårt att förutsäga sannolikheten för en möjlig ökning av (effektiva) skattesatser som indirekt skulle följa av rapporteringen per land. Detta skulle bero på olika faktorer, som institutets nuvarande skattestrategi, myndigheternas reaktion på offentliggörandet av information om alla skattebetalningar per land och det allmänna gensvaret på de offentliggjorda uppgifterna från rapporteringen per land. Även om ett rapporterande institut skulle ändra sin skattestrategi skulle det fortfarande vara svårt att avgöra om detta var en indirekt effekt av rapporteringen per land, eller om det snarare var en följd av annan utveckling på området. En sådan ökning kan eventuellt också ha en positiv påverkan på konkurrensen, i den meningen att den kan bidra till att göra förutsättningarna mer likvärdiga för mindre institut som inte bedriver verksamhet över gränserna. Mer generellt skulle den övergripande ekonomiska inverkan av en ökning av den effektiva skattesatsen vara väldigt svår att mäta och den skulle bero på olika resultat.[13] På den negativa sidan skulle en

[11] För närmare uppgifter, se den externa uppdragstagarens rapport, s. 97, och sammanfattningen av svaren på samrådet med de globala systemviktiga instituten inom EU.

[12] Se den externa uppdragstagarens rapport, s. 73-83 och 84-85.

[13] För närmare uppgifter, se den externa uppdragstagarens rapport, s. 93–96.

minskning av det rapporterande företagets ekonomiska verksamhet kunna förväntas, men det finns förmodligen motverkande faktorer, som tillgång till ytterligare intäkter för de offentliga utgifterna, vilket kan innebära fördelar för samhället och ekonomin i stort och öka allmänhetens förtroende.

B. Påverkan på investeringar

De berörda parterna tillfrågades om effekterna av rapportering per land på investeringar i och av rapporterande institut.[14]

Vad gäller den första frågan, det vill säga effekterna av rapportering per land på investeringar i rapporterande institut, förväntar sig en majoritet av de berörda parterna att rapporteringen inte kommer att få några effekter. De anser att investeringsbesluten grundar sig på andra faktorer än de uppgifter som ska offentliggöras enligt artikel 89 och att investeringsbesluten styrs av potentiella ekonomiska fördelar, snarare än av offentliggjord information. Det noteras också att institut som ansöker om finansiering på kapitalmarknaderna redan nu måste lämna ut mer detaljerad information än vad som krävs enligt artikel 89.

Det finns dock en viss oro för att ett instituts attraktionskraft på kapitalmarknaden i enskilda fall kan påverkas negativt om den offentliggjorda informationen missförstås och/eller uppfattas negativt av allmänheten. En del berörda parter anger också att införandet av rapportering per land skulle kunna skapa problem vad gäller likvärdiga förutsättningar och att ytterligare krav på offentliggöranden kan minska EU:s attraktionskraft som en plats för investeringar (på grund av de därmed förknippade administrativa bördorna och kostnaderna). De flesta berörda parter är dock överens om att rapportering per land inte kommer att påverka viljan hos rapporterande institut att stanna kvar i EU.

Vissa berörda parter förväntar sig en positiv påverkan på investeringarna i rapporterande institut. De menar att det finns en ökande global efterfrågan hos investerare på mer transparenta och tillförlitliga (eller mer omfattande) uppgifter om de företag som de investerar i. Offentliggörandet av informationen skulle ge investerarna bättre förutsättningar för att fatta sunda investeringsbeslut och öka deras förmåga att hålla bankerna ansvariga. Öppenhet, inbegripet rapportering per land, skulle hjälpa investerarna att identifiera riskfaktorer och finansiella oegentligheter och skulle leda till bättre riskhantering hos instituten. Öppenheten skulle således leda till ökad stabilitet inom banksektorn, vilket skulle göra denna mer intressant för investeringar. Slutligen hävdas att investerare i allt högre grad beaktar faktorer som hållbarhet och insyn i investeringsbeslut och att offentliggörande av information kan attrahera mer investeringar från socialt ansvarstagande investerare.

Vad gäller den andra frågan, det vill säga effekterna av rapportering per land på investeringar av rapporterande institut, anser de allra flesta av de berörda parterna att rapporteringen inte kommer att få några effekter.

Resultaten från den ekonometriska analysen tyder på att rapportering per land sannolikt inte har någon negativ påverkan på investeringar. Man fann tvärtom att en punkts ökning i

[14] Se sammanfattningen av diskussionerna vid det uppsökande evenemanget, svaren på det offentliga samrådet, sammanfattningen av svaren på samrådet med de globala systemviktiga instituten inom EU och den externa uppdragstagarens rapport, s. 140–141.

öppenhetsindexet minskar den effektiva kostnaden för eget kapital med 0,2 procentenheter. Den förbättrade kvaliteten på den information som offentliggörs, som av kapitalmarknaderna uppfattas som ett resultat av rapporteringen per land, kan därför leda till en lägre kostnad för eget kapital för bankerna. Detta kan leda till lägre utlåningsräntor och göra det möjligt för företag att investera mer i sin affärsverksamhet och växa.[15]

Även litteraturgenomgången visar att övergripande förbättringar när det gäller information som offentliggörs är förknippade med bättre resultat för företagen på kapitalmarknaderna, till exempel lägre kostnader för eget kapital, på grund av mindre asymmetrisk information och lägre förmedlingskostnader. En minskning av kostnaden för eget kapital har kopplats till större investeringar både i den finansiella och i den icke-finansiella sektorn.

C. Påverkan på kreditmöjligheter

De berörda parterna tillfrågades om effekterna av rapportering per land på tillhandahållande av krediter till och av rapporterande institut.[16]

När det gäller den första frågan, det vill säga effekterna av rapportering per land på tillhandahållande av krediter till rapporterande institut, anser en stor majoritet av de berörda parterna att rapporteringen inte kommer att få några effekter.

En liten minoritet av de berörda parterna är oroliga för att det kan uppstå negativa effekter. De hävdar att den offentliggjorda informationen kan missförstås och leda till negativa åsikter. Särskilt när det gäller information om offentliga subventioner hävdar en berörd part att det kan leda till uppfattningar om att en bank ”bärs upp”, vilket skulle leda till ökade kostnader för kapitalmarknadsfinansieringen.

Andra förväntar sig en positiv påverkan. Helt i linje med kommentarerna om påverkan på investeringar hävdas det att ökad öppenhet skulle kunna öka förtroendet för de rapporterande instituten och att den skulle leda till en bättre förståelse för bolagsrisker och därför bättre riskhantering och lägre risk på längre sikt.

Med avseende på den andra frågan, det vill säga effekterna av rapportering per land på tillhandahållande av krediter av rapporterande institut, är de berörda parterna i stort sett ense om att rapportering per land inte kommer att påverka vare sig tillgången på krediter från rapporterande institut eller priset och kvaliteten på krediter till företag och hushåll.

De ekonometriska resultaten antyder att rapportering per land sannolikt inte kommer att få några negativa effekter för bankernas förmåga att få tillträde till kapitalmarknaderna. Tvärtom tyder resultaten på att en punkts ökning i öppenhetsindexet minskar den effektiva kostnaden för eget kapital med 0,2 procentenheter. Förbättrad kvalitet på den information som offentliggörs, till följd av rapporteringen per land, skulle därför i någon mån t.o.m. kunna

[15] Se den externa uppdragstagarens rapport, s. 46–55 och 84–85.

[16] Se sammanfattningen av diskussionerna vid det uppsökande evenemanget, svaren på det offentliga samrådet, sammanfattningen av svaren på samrådet med de globala systemviktiga instituten inom EU och den externa uppdragstagarens rapport, s. 142–143.

minska bankernas kostnader för eget kapital, och dessa vinster skulle kunna föras vidare till företag i den icke-finansiella sektorn och till hushåll i form av lägre utlåningsräntor.[17]

Litteraturgenomgången visar att lägre krediträntor för banker också kan leda till ökade kreditmöjligheter, eftersom bankerna, med skydd av större marginaler, är mer villiga att öka utlåningen.

D. Påverkan på det finansiella systemets stabilitet

De flesta berörda parter[18] är överens om att rapporteringen per land inte kommer att påverka det finansiella systemets stabilitet. De anger att även om det finns risk för instabilitet för enskilda företag så skulle detta inte påverka sektorn som helhet. De noterar också att instabilitet beror på ett antal orsaker och att det inte skulle vara möjligt att påvisa instabilitet som uteslutande härrör från offentliggöranden enligt artikel 89. En berörd part noterade att det kan finnas risk för att den offentliggjorda informationen påverkar uppfattningen av sektorn, men förväntade sig ändå inte någon märkbar påverkan.

Endast en liten minoritet av de berörda parterna har en annan åsikt. De nämner till exempel att utlåningen mellan banker kan påverkas om detaljerad information om en banks skattesituation görs tillgänglig, eller påtalar en risk för allmän missuppfattning av uppgifterna på grund av inkonsekvent tillämpning och olika tolkningar. Dessa berörda parter hävdar emellertid inte att den negativa påverkan skulle vara kraftig.

Några berörda parter förväntar sig i stället en positiv påverkan och påpekar bland annat att ett utökat offentliggörande skulle göra det möjligt för investerare och andra berörda parter att få bättre förståelse för hur finanssektorn fungerar, samt för dess ägarmönster; att den skulle leda till en bättre hantering av risker och hållbarhet, öka förtroendet och minska svängningarna på marknaden.

Resultaten från den ekonometriska analysen visar att förbättrad kvalitet på den information som offentliggörs kan ha positiv inverkan på redovisningskvaliteten. Resultaten tyder på att en punkts ökning av öppenheten ökar riktigheten i analytikernas prognoser med 0,49 procentenheter[19] och minskar sannolikheten för resultatutjämning med 3,5 %[20]. Detta innebär att efter genomförandet av rapporteringen per land skulle informationen från finansinstituten kunna bli mer informativ för externa berörda parter och bättre spegla institutens verkliga ekonomiska situation. Detta skulle kunna leda till färre svängningar och ökad finansiell stabilitet.

---

[17] Se den externa uppdragstagarens rapport, s. 46–55 och 84–85.

[18] Se sammanfattningen av diskussionerna vid det uppsökande evenemanget, svaren på det offentliga samrådet, sammanfattningen av svaren på samrådet med de globala systemviktiga instituten inom EU och den externa uppdragstagarens rapport, s. 144.

[19] Se den externa uppdragstagarens rapport, s. 64–72 och 84–85.

[20] Se den externa uppdragstagarens rapport, s. 73–83 och 84–85.

Litteraturgenomgången visar dessutom att bankers offentliggörande kan ha en positiv inverkan på den finansiella stabiliteten, eftersom den kan minska problemen med asymmetrisk information, underlätta övervakningen av instituten och förbättra styrningen.

E. Bedömning

Eftersom bestämmelserna om rapportering per land ännu inte har trätt i kraft helt är denna bedömning i huvudsak framåtblickande och fokuserar – i enlighet med artikel 89 i direktiv 2013/36/EU – på att slå fast om rapportering per land förväntas få större negativa ekonomiska effekter.

De berörda parterna förväntar sig att rapporteringen per land kommer att ha viss positiv inverkan på öppenheten och ansvarstagandet och på allmänhetens förtroende för den europeiska finanssektorn. Det anförs dock att öppenheten skulle gynnas av ytterligare vägledning om det exakta innehållet i de poster som ska rapporteras och av ett konsekvent genomförande i medlemsstaterna.

Den övervägande åsikten bland de berörda parterna är att rapporteringen per land inte kommer att ha någon större påverkan på konkurrenskraften, investeringar, kreditmöjligheter eller det finansiella systemets stabilitet. Motståndarna hänvisar huvudsakligen till risken för allmän misstolkning av uppgifterna och till en större administrativ börda. Anhängarna av landspecifik rapportering pekar på ett antal positiva effekter: investerare kommer att kunna fatta mer välgrundade investeringsbeslut och lättare kunna hålla bankerna ansvariga. Rapporteringen per land kommer att leda till bättre riskhantering hos de rapporterande instituten, vilket minskar risken för skandaler och ökar stabiliteten i finanssektorn. Rapporteringen kommer att locka till sig investerare och kunder som värderar den ökade insynen och kommer rent allmänt att leda till ett ökat förtroende för den europeiska finanssektorn.

Resultaten från den ekonometriska analysen tyder på att förbättrad kvalitet på den information som offentliggörs – vilket är ett viktigt mål för rapporteringen per land – skulle få flera positiva effekter. Förbättrad kvalitet kan leda till en minskning av kostnaden för eget kapital, som kan överföras till företag och hushåll i form av lägre utlåningsräntor och därmed gynna tillgången på krediter och investeringar. Den kan också leda till en minskning av förmågan hos de rapporterande instituten att dölja sina verkliga resultat (resultatutjämning) och en högre redovisningskvalitet, vilket i sin tur kan leda till större konkurrenskraft och ökad finansiell stabilitet.

Det är kommissionens bedömning, på grundval av i synnerhet resultaten av studien och de åsikter som uttryckts av berörda parter, att den offentliga rapporteringen av information per land enligt artikel 89 i direktiv 2013/36/EU inte i detta skede förväntas ha några större negativa ekonomiska effekter, särskilt för konkurrenskraften, investeringar, kreditmöjligheter och det finansiella systemets stabilitet.

Tvärtom verkar den kunna få en viss begränsad positiv påverkan. Återkopplingen från de berörda parterna och analysen av den första omgången konfidentiell information tyder på att

de positiva effekterna av artikel 89 skulle kunna förstärkas genom att man åtgärdar vissa aspekter som rör genomförandet av den artikeln.

IV. Slutsats

I detta skede förväntas den offentliga rapporteringen av information per land enligt artikel 89 i direktiv 2013/36/EU inte ha några större negativa ekonomiska effekter, särskilt för konkurrenskraften, investeringar, kreditmöjligheter och det finansiella systemets stabilitet. Tvärtom verkar den kunna få en viss begränsad positiv påverkan. De positiva effekterna av artikel 89 skulle dock kunna förstärkas genom att man åtgärdar vissa aspekter som rör genomförandet av den artikeln.

Eftersom några större negativa effekter inte har påvisats i samband med rapporteringen per land anser kommissionen att uppskov med skyldigheterna enligt artikel 89 i direktiv 2013/36/EU inte bör ges, utan de bör, som planerat, tillämpas i full omfattning från och med den 1 januari 2015.